

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 2. S. Arsenii Virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Sæculum IV. machinatum fatebatur, rogabat veniam, A. C. 395. potestatem faciebat, ut omnibus Ægypti tributis uteretur pro lubitu, eaque in Monasteria, & pauperes largiretur, tantum sibi per Epistolam respondere non gravaretur. Arsenius moveri non potuit, ut rescriberet, sed tantum rogavit, ut suis verbis responderent: *Deus omnibus nobis peccata nostra remittat, quid distributio pecuniarum ad me, cum jam mortuus sim?* Initio suæ conversionis, adhuc non nullos sæculi gestus, non cogitans, retinebat; sedens, crura decussabat, & pedem uni genu imponebat; aperte increpare nemo audebat, ob viri reverentiam; verumtamen Abbas Pastor hac usus est industria; cum altero convenit, se ipsum in proxima fratrum congregatione hoc situ assessurum, ut se reprehendendi occasionem haberent; Pastor, quod condixerat, fecit, illico, quod contra leges modestiæ peccaret, monitus est, atque nullo verbo immodestiam defendit; intellexit Arsenius, hoc monitum ad se spectare, & sicut Patres speraverant, factum correxit.

§. II.

S. Arsenii virtutes.

Apopt. n. 4. Cæterum nulla alia re, quam virtutum splendore ab aliis Monachis communitatis Scetenis Arsenius discernebatur.
Nemo,

Nemo, dum in aula vixit, Arsenio inces-
 sit comptior, in Monasterio nemo vilius
 vestiebatur. A mane usque ad meri-
 diem conficiendis ex palma mattis occu-
 pabatur; sedens laborabat, in sinu stro-
 phiolum gerens ad abstergendas lacry-
 mas, quæ ex oculis manabant; nam dono
 lacrymarum tota reliqua vita præditus
 fuit. Semel tantum in anno aquam, in
 qua palmarum folia, labori suo destina-
 ta, macerabantur, solebat effundere, con-
 tentus, si quandoque paucillum novæ
 adderet. Monasterii Senioribus quadam
 die dicentibus: *Quare fetentem hanc
 aquam non projicis?* respondit: *Opor-
 tet, ut modo hunc fetorem tolerem, quia
 in Seculo unguentis suave olentibus usus
 sum.* Singulis annis frumenti mensuram
 exiguam, quam Thallis dicebant, consu-
 mebat, sed etiam hujus parvæ mensuræ
 partem, qui ad eum invisebant, comede-
 bant. Quadam die fratribus Scetensibus
 ficus dono allatæ sunt, sed tam pauca,
 ut satius crederent, Arsenio nullam ea-
 rum partem dare, ne offenderent; ipse
 ad Ecclesiam ire noluit, dicens: *Excom-
 municasti me, dum indignum judicasti,
 qui partem Benedictionis, vobis a Deo sub-
 missæ, acciperem;* omnes humilitatem
 viri admirati sunt; igitur Presbyter de-
 tulit ad eum ficus, & gaudentibus om-
 nibus, ad Ecclesiam reduxit. Totas no-

Sæculum IV.
 A. C. 395.

n. 41.

n. 18.

n. 17.

n. 16.

Sæculum IV. ctes vigilabat, & sub Galli cantum, cum

A. C. 395.

n. 43.

natura dormire cogeret, somnum compellabat: *Veni ergo, serve male!* Et postquam brevissimo intervallo dormisset, surgebat. Quondam duos Monachos Alexandrum, & Zoilum rogavit, ut se tota nocte observarent; non eum tamen dormientem deprehendere potuerunt, nisi quod mane more dormitantis ter sonantius efflaverit halitum; at, id ipsum an non ex composito fecerit, dubitavere.

n. 3.

Sabbato ad noctem orare incipiebat, soli occidenti dorsum obvertens, atque in eo situ perseverabat, donec solis orientis

n. 15.

radii faciem ejus illustrarent. Dicere solebat, Monacho satis esse, si una hora dormisset.

n. 36.

Quadam die in Deserto Scetis ægro-
tantem adveniens Presbyter, ad Eccle-
siam detulit, lecto, pellibus strato, im-
posuit, & capiti pulvinar subjecit. Uni
Monachorum, ad eum invisenti, scanda-
lo fuit, quod commode decumbentem
conspiceret, dixitque: *An hic est ille Ab-
bas Arsenius?* Presbyter, abducto extra
conspectum Arsenii Monacho, dixit: *E-
dic! quidnam operis tibi erat olim in pa-
go tuo?* Respondit Senex: *Eram pastor,
& custos pecoris.* Presbyter ulterius:
*An mollis tibi visa vitæ tuæ ratio, vel
dura?* Monachus: *Duri plena laboris
fuit.* Presbyter: *Nunc autem qualis tibi
vita*

vita in cella tua videtur? Monachus: Sæculum IV.
Multo magis quieta. Tunc Presbyter: A. C. 395.
Vides hunc Abbatem Arsenium? in Mun-
do Imperatorum Pater colebatur; mille
erant mancipia, vestibus sericis induta,
cingulis, armillisque aureis ornata; lectis
pretiosissimis cubabat. Tu vero, pecoris S. Arsenius.
custos, in mundo quiete carebas, qua in Cel-
la tua fruere, ipse hic deliciis privatur,
quibus in mundo abundabat; tu levari,
ipse patitur! Senex Monachus, his ver-
 bis commotus, in terram prostratus, ait:
Da veniam, Pater! peccavi! bonam pœ-
nitentiæ viam tenet. Et accepta sibi u-
 tilissima Doctrina, rediit. S. Arsenii n. 20.
 tanta erat paupertas, ut cum, morbo de-
 cumbens, interula indigeret, pecuniam
 sibi per modum eleemosinæ dari passus
 sit, qua emeret, dicens: *Gratias tibi ago,*
Domine! quod me habueris dignum, qui
in tuo nomine eleemosinam acciperem. ()*
 Ex aulicis Imperatoris aliquis attulit Ar- n. 29.
 senio testamentum defuncti Senatoris,
 Propinqui illius, pinguem ei hæreditatem
 relinquentis; ipse acceptum manibus te-
 stamentum erat dilaceraturus; ad genua
 ejus procumbens aulicus dixit: *Rogo te,*

A 4 ne

(*) Hic S. Arsenius orationem dirigit ad Deum; at ineptus interpret heterodoxus direxit ad hominem. Ejusmodi erroribus in hac translatione omnes paginæ sciant.

Sæculum IV. *ne id feceris! vitæ mihi periculum creas!*
 A. C. 395. S. Arsenius respondit: *Quomodo huic propinquo meo succedere possim, cum ante ipsum mortuus sim?* Nec quidquam ex hoc testamento voluit accipere.

n. 21.

Inter cœteras virtutes Arsenius maxime silentium, & solitudinem amabat. Cellula ejus duobus supra triginta miliaribus, id est, ultra decem Leucas a cœteris distabat; ægerrime egrediebatur, aliique Monachi eidem necessaria præstabant obsequia. Quando Ecclesiam adibat, sedens permanebat post columnam, ne facies sua a quoquam conspiceretur, nec ipse aliorum conspiceret.

n. 42.

Aliquando ad eum Abbas Marcus dixit: *Quare nos fugis?* Arsenius respondit: *Deus scit, quantum vos diligam! sed simul cum Deo, & cum hominibus conversari non possum; catervis cœlestibus una est voluntas; quisque bonitatem propriam habet.* Patrum aliquis adveniens ostium

n. 37.

ejus pulsavit; S. Senex aperuit, credens adesse ministrum suum; at videns esse alium, faciem in terram prostravit; dixit alter: *Surge, Pater! ut amplectar te! non surgam,* respondit ipse: *priusquam abieris!* Et quantumcunque alter

n. 7.

instaret, non surrexit. Theophilus Archiepiscopus quadam die ad eum invisit comitante Magistratu, rogavitque, ut sibi loqueretur; Arsenius, postquam aliquantulum

quantulum silentium tenuit, dixit: *Si* Sæculum IV. A. C. 395.
vero quidquam tibi dixero, num servatu-

rus es? Ipsisque promittentibus, dixit:
Ubicunque sciveritis, Arsenium esse, illuc n. 8.
ne accedite! Alia vice Archiepiscopus,

ei colloqui cupiens, præmisit, qui inter-
 rogaret, an, se veniente, ostium esset a-
 perturus? Respondit: *Si veneris, ape-*
riam tibi, si tibi aperueris, omnibus aliis
aperiam, & sic ex hoc loco migrare cogar.
 Archiepiscopus dixit: *Satius est,*
ut virum non accedam, quam ut loco suo
pellam. Quibusdam Senioribus aliquan- n. 44.
 do urgentibus, ut sibi colloqueretur, &
 pertinacis silentii rationem explicaret,
 dixit: *Quamdiu puella in Patris sui do-*

mo est, a multis requiritur, postquam vi-
ro data est, varia de ea est fama, nec tan-
ti, quantum antea, aestimatur: Ita etiam
 Spiritualia, si vulgentur, non omnibus
 prodesse possunt.

S. Arsenius istud vitæ genus usque n. 42.
 ad annum nonagesimum quintum traxit;
 quadraginta annos numerabat, dum au- n. 21.
 lam reliquit, atque alios quadraginta in
 Deserto Sceti transegit, quo a Barbaris
 devastato, abcessit, & annis adhuc quin-
 decim ei hujus lucis usura data est. Spe-
 ctabili erat corporis habitu, quem sene-
 ctus non nihil curvavit. Pulchra facies,
 candidi capilli, barba ad cingulum pro-
 missa; at ex fletu continuo pili palpe-

A 5 brales

- Sæculum IV.
A. C. 395. brales exciderant. Nunquam de Sacrae
Scripturae quaestionibus loqui voluit,
quamvis Doctrina suppeteret. Aegre
adducebatur, ut cuiquam Epistolam scri-
beret. Aliquando dixit: *Totius mundi
scientia nihil nobis prodest, & rustici isti
Ægyptii suo labore virtutes acquisierunt.*
Cum Senis Ægyptii super propriis suis
cogitationibus mentem exquireret, ali-
quis ad eum dixit: *Pater Arseni! tu vir
es omnibus Romanorum, Græcorumque
scientiis instructus, quomodo ergo ab hoc
homine rustico consilium expetis? Re-
spondit: Scientias Græcorum, Romano-
rumque calleo, at hujus senis Alphabetum
necdum didici.*

§. III.

*Cassianus in Ægypto, Cheremon,
Nesteros, Joseph.*

Gennad. c. 60
Cass. Coll.
XXIV. c. 1.
Præf. ad
Just. Coll.
c. 1. Coll. XI.
c. 1. c. 5.

Quantam vitæ perfectionem Monachi
Ægyptii professi fuerint, ex rela-
tionibus Joannis Cassiani cognoscitur, qui
circa illud tempus ad eos invisit. Is na-
tione Scythæ, divitibus, & piis parenti-
bus natus, ab unguiculis in Monasterio
Palæstinæ prope Bethlehemum ad pieta-
tem institutus est; est autem hoc Mona-
sterium aliud ab illo S. Hieronymi, & ut
verosimile est, antiquius. Ibi Cassianus,
vitam Monasticam amplexus, Monacho,
cui